

день случай покрай наукъ-тѣ си съ много мысленіе да извършять голѣмы и полезны за чловѣчество-то работы. Умъ и разумъ не сѣ само за нѣкое съсловіе хора; нѣ за да ся раствори умъ-тѣ та да стане вранденъ и заможенъ да ни помага въ всякъ работѣ, трѣбува да ся наточи и изостри съ наукъ.

Безуменъ и суровъ чловѣкъ мысли, че трѣбува да работи все както работили стари-ти. Стари-ти наистинѣ знаяли нѣчто, кое-то ные отъ нихъ смы научили; нѣ не сѣ знаяли всичко, а особено онова, что-то испослѣ слѣдъ тѣхъ е измыслено. Днесъ едва ще има нѣкой да ся двои въ това, че по-умный и по-ученый орачь, или работникъ, или занаятчія въ работѣ-тѣ си повече прокопеува отъ глупавъ и безкниженъ простакъ; нѣ може нѣкой попыта: какъ да ся сдобые съ такъво умѣніе, съ такъвъ разборъ? — На това отговоръ е: да ся учи и да глѣда что правять по-умни-ти въ тѣхъ сѣщъ работѣ. Мнозина наши ораче и занаятчіе да ся потрудяхъ да идѣтъ по чюдды земи, дѣто има повече наукъ и познанія отъ колко-то у насъ, въздивили ся быхъ като видять, какъ хора-та тамъ съ толкова а нѣкога и съ помалкъ трудъ отъ насъ изработвать всичко повече и по-добрѣ отъ насъ, и какъ тамъ искарвать облагъ и отъ такыва нѣчта, кои-то по насъ ся завръгать и не тачять за ничто.

Нѣ може нѣкой си помисли: всякому ся не може па и не е лесно да пътува. То си е наистинѣ така. Всяка работа, кога ся разгледва отблизу, ако и да ся проумѣва по-добрѣ отъ колко-то кога ѣ разказва нѣкой и описва, нѣ пакъ уменъ чловѣкъ много нѣчто отъ това може научи отъ книгъ, коя-то учи какво и какъ работять по свѣта умни хора. Въ книги-ты за